

så sagde, f.eks. at vi skal have nogle særlige beskyttelsesområder for grundvandet og nogle regler for brug af de ting. Så vi er nok ikke så uenige, når det kommer til stykket, hr. Jens Vibjerg.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det står efterhånden temmelig klart, at planter og dyr, sædceller og børn forkrøbles takket være vores måde at behandle naturen på. Det kan være svært at bevare overblikket; man kan nemt fortabe sig i statistikker og simple sammenhænge mellem årsag og virkning, f.eks. atrazin og rygmarvsbrok, og mens vi vasker hænderne i detaljerne, fortsætter forkrøblingen.

Når det gælder vores vand, er der et væld af forskellige forklaringer på, at kvaliteten af vandet bliver stadig dårligere: overforurening, forurening fra lossepladser og giftdepoter, lemfældig omgang med gift, for lave priser på sprøjtemidler, et økonomisk hårdt presset landbrug, som føler sig tvunget til at få mest muligt ud af jorden.

Midt i alt det kan man godt overse helheden, f.eks. at vi gennem EU sender penge ud til landmændene til en overproduktion af fødevarer, samtidig med at vore vandressourcer forurennes og ulandene sættes i en utålelig konkurrencesituation. Eller vi kan glemme den sammenhæng, at vi fastholder små 400.000 mennesker i en arbejdsløshedssituation, samtidig med at vi i effektivitetens og rationalitetens hellige navn sætter andre til at oversprøjte togvogne og skinner med kemikalier til fare for både det indre og det ydre miljø. Det er sådan nogle sammenhænge, vi er nødt til at bryde, hvis vi også fremover skal have rent vand.

Den nuværende regering har allerede taget en række initiativer, som bringer os på en renere kurs: Stadig bedre grundvandsanalyser, mulighederne for miljøbraklægning, stramningen af kemikalieloven og Danmarks kontante udmeldinger i EU-systemet er vigtige elementer i en bæredygtig vandstrategi.

Desværre er der for meget, som går i den gale retning. Miljøministeren har allerede været inde på problemerne med at nå målene i pesticid-handlingsplanen, for hvad nytter det, at der køres færre ton pesticider ud på markerne, når de nye midler er langt mere virksomme end de gamle.

Vi må også erkende, at politikerne har en del af ansvaret for ulykkerne. Vi har f.eks. opfordret landmændene til at lade markerne ligge grønne

om vinteren af hensyn til kvælstofudledningen; men vinterafgrøderne kræver til gengæld mere sprøjtning. Miljøplanerne modarbejder med andre ord hinanden.

Det er derfor fantastisk vigtigt, at vi i fremtiden sørger for, at Miljøministeriet, Landbrugsministeriet og de respektive ministre får samordnet politikkerne på landbrugs- og miljøområdet.

Derfor er Det Radikale Venstre også glad for det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Bent Hindrup Andersen fremsatte på en række miljøordføreres vegne. Med den dagsorden opfordres miljøministeren og landbrugsministeren til sammen at sikre, at økologisk drift inddrages som en del af strategien for at sikre rent grundvand.

Samtidig er det glædeligt at konstatere, at så mange partier har kunnet være med på en dagsorden, som gør den økologiske drift til en del af en miljøpolitisk strategi. Dermed kan det økologiske jordbrug forhåbentlig snarest løftes ud af sin status som nicheproduktion.

Der er ingen tvivl om, at økologisk jordbrug i fremtiden bør spille en langt større rolle såvel i landbrugspolitikken som i miljøpolitikken. Samtidig må vi videre med at nedbringe forbruget af pesticider i de traditionelle landbrug. Det er bl.a. et af temaerne på den konference, som Teknologinævnet påbegynder i morgen under titlen: »Det lysegrønne landbrug«.

At der i dagsordenen tales om økologisk drift, markerer, at der ikke kun tænkes på økologisk jordbrug, men også på drift af f.eks. offentlige anlæg. Hvorfor i alverden bruge pesticider i plejen af offentlige anlæg? Det ville være glædeligt, hvis kommuner, amter og de statslige institutioner tog ved lære af Kirkeministeriet, som i samråd med bl.a. Provsteforeningen og Forbundet af Kirke- og Kirkegårdsansatte har forbudt brug af sprøjtemidler på folkekirkeligt bestyrede kirkegårde. Jeg må opfordre til, at alle forvaltere af offentlige anlæg snarest følger trop, følger kirken og ikke nøjes med den halvering af pesticidforbruget, som bliver påbudt i overensstemmelse med pesticidhandlingsplanen.

I Det Radikale Venstre ser vi frem til, at regeringen fremlægger en plan for indsatsen til sikring af drikkevandet og grundvandet. For os er vigtige indsatsområder:

For det første at vi udnytter braklægningsordningerne, sådan at de mest miljøfølsomme områder holdes uden for ekstensiv drift – vi må bl.a. sørge for at »dyrke« god grundvand. For